

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 5 ΜΑΪΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 117

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1149

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Βουδαπέστην τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1979 ὑπογραφείσης Συμβάσεως Δικαστικῆς Ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ εἰς Βουδαπέστην τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1979 ὑπογραφεῖσα Σύμβασις Δικαστικῆς Ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δικαστικῆς ἀρωγῆς σὲ ἀστικὲς καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ Συμβούλιο τῆς Προεδρίας τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας, ἀποδίδοντας μεγάλη σπουδαιότητα στὴ συνεργασία ἀνάμεσα στὶς δύο Χῶρες στὸν τομέα τῶν δικαστικῶν σχέσεων ἀποφάσισαν νὰ συνάψουν μία Σύμβαση δικαστικῆς ἀρωγῆς σὲ ἀστικὲς καὶ ποινικὲς ὑποθέσεις καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διόρισαν σὰν πληρεξουσίους τους:

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας:
τὸν κ. Γεώργιο Ράλλη, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν

Τὸ Συμβούλιο τῆς Προεδρίας τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας:
τὸν κ. Ἴμρε Μαρκόγια, Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης
Οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἀντάλλαξαν τὰ πληρεξούσια ἔγγραφά τους, ποὺ βρέθηκαν σὲ ἀπόλυτη τάξη, συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Γενικὲς Διατάξεις.

Ἄρθρο 1.

Νομικὴ προστασία.

1. Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους θὰ απολαύουν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, τῆς ἴδιας νομικῆς προστασίας μὲ τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Μέρους ὡς πρὸς τὰ προσωπικὰ καὶ περιουσιακά τους δικαιώματα.

2. Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους δικαιοῦνται νὰ ἀπευθύνονται ἐλεύθερα στὰ δικαστήρια, τὶς εἰσαγγελικὲς καὶ συμβολαιογραφικὲς ἀρχὲς (ποὺ στὸ ἑξῆς θὰ ὀνομάζονται «δικαστικὲς ἀρχές»), ποὺ ἡ δικαιοδοσία τους καλύπτει τὰ θέματα ποὺ ρυθμίζονται ἀπὸ τὴν παροῦσα Σύμβαση, καθὼς καὶ στὶς ἄλλες ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους. Μποροῦν νὰ ἐμφανίζονται, νὰ ὑποβάλλουν αἰτήσεις καὶ νὰ ἐγείρουν ἀγωγὲς ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν αὐτῶν μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους ὅπως καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ Συμβαλλομένου αὐτοῦ Μέρους.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Ι τῆς παρούσας Συμβάσεως ἐφαρμόζονται σιωπηρὰ καὶ στὰ νομικὰ πρόσωπα τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρο 2.

Δικαστικὴ ἀρωγή.

1. Οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ παρέχουν ἀμοιβαία δικαστικὴ ἀρωγὴ σὲ ἀστικὲς ὑποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκογενειακῶν, καθὼς καὶ στὶς ποινικὲς ὑποθέσεις.

2. Οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς θὰ παρέχουν δικαστικὴ ἀρωγὴ στὶς ἄλλες ἀρχὲς ποὺ ἡ ἁρμοδιότητά τους ἐκτείνεται στὶς ὑποθέσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 3.

Τρόπος ἐπικοινωνίας.

Οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξύ τους, γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς, μέσω τῶν κεντρικῶν τους ὀργάνων, δηλαδὴ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας μέσω τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας μέσω τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τῆς Γενικῆς Εἰσαγγελίας. Ἡ δυνατότητα χρησιμοποιήσεως τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ δὲν ἀποκλείεται.

Ἄρθρο 4.

Ἔκταση τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ παρέχουν ἀμοιβαία δικαστικὴ ἀρωγὴ διενεργώντας διάφορες δικονομικὲς πράξεις καὶ ἰδιαίτερα διαβίβαση καὶ ἐπίδοση ἐγγράφων, διενέργεια ἐρευνῶν, κατάσχεση καὶ παράδοση πειστηρίων, διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, ἐξέταση κατηγορουμένων, μαρτύρων, ἐμπειρογνωμόνων, διαδίκων καὶ ἄλλων προσώπων, καθὼς καὶ δικαστικὴ αὐτοψία.

Ἄρθρο 5.

Περιεχόμενο τῶν δικαστικῶν παραγγελιῶν.

1. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία πρέπει νὰ περιέχει τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

α) Ὀνομασία τῆς αἰτούσας ἀρχῆς.
β) Ὀνομασία τῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.
γ) Καθορισμὸ τῆς ὑποθέσεως σχετικὰ μὲ τὴν ὁποία ζητεῖται ἡ δικαστικὴ ἀρωγή.
δ) Ὄνομα, κατοικία καὶ ἰθαγένεια τῶν διαδίκων, τῶν κατηγορουμένων, τῶν ὑποδίκων καὶ τῶν καταδικασθέντων.
ε) Ὄνομα καὶ διεύθυνση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαδίκων.
στ) Τὸ ἀντικείμενο τῆς αἰτήσεως γιὰ δικαστικὴ ἀρωγὴ καὶ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἐκτέλεσή της στοιχεῖα καί,
ζ) στὶς ποινικὲς ὑποθέσεις τὴν περιγραφὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸν χαρακτηρισμὸ τῆς πράξεως ποὺ τὸ συνιστᾶ.

2. Οἱ δικαστικὲς παραγγελίες θὰ φέρουν ὑπογραφὴ καὶ σφραγίδα.

Ἄρθρο 6.

Ἐκτέλεση τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς ἀρωγῆς.

1. Γιὰ νὰ ἐκτελέσει μιὰ αἴτηση δικαστικῆς ἀρωγῆς, τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἐφαρμόζει τὴν ἐθνική του νομοθεσία.

2. Ἂν τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση δικαστικῆς ἀρωγῆς δὲν εἶναι ἁρμόδιο γιὰ τὴν ἐκτέλεσή της, ὀφείλει νὰ τὴν διαβιβάσει στὴν ἁρμόδια ἀρχή.

3. Ἂν τὸ ὑποδεικνυόμενο στὴν αἴτηση δικαστικῆς ἀρωγῆς πρόσωπο δὲν βρέθηκε στὴν δοθεῖσα διεύθυνση ἢ εἶναι ἄγνωστο, τὸ ὄργανο πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ὀφείλει νὰ πάρει τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ νὰ ἐντοπίσει τὴ διεύθυνση αὐτή. Σὲ περίπτωση ποὺ εἶναι ἀδύνατη ἡ ἐκτέλεση τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς ἀρωγῆς, τὰ ἔγγραφα ἐπιστρέφονται στὴν αἰτοῦσα ἀρχὴ μὲ τὴν ἔνδειξη ὅτι τὸ ἀναφερόμενο στὴν αἴτηση πρόσωπο δὲν βρέθηκε στὴ δοθεῖσα διεύθυνση ἢ ὅτι ἡ διεύθυνσή του δὲν ἔγινε δυνατὸ νὰ ἐντοπισθεῖ.

4. Μετὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς ἀρωγῆς, ἡ ἀρχὴ πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἐπιστρέφει τὰ ἔγγραφα στὴν αἰτοῦσα ἀρχὴ καί, ἂν ἡ αἴτηση δὲν ἔγινε δυνατὸ νὰ ἐκτελεσθεῖ γιὰ λόγο ἄλλο ἐκτὸς ἐκείνου ποὺ ἀναφέρεται στὴν παράγραφο (3), γνωστοποιεῖ τὶς αἰτίες ποὺ ἐμπόδισαν τὴν ἐκτέλεση.

Ἄρθρο 7.

Προστασία μαρτύρων καὶ ἐμπειρογνωμόνων.

1. Κανένας μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας ὁποιασδήποτε ἐθνικότητας δὲν μπορεῖ, ἐφ' ὅσον ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλομένου Μέρους ἔπειτα ἀπὸ κλήση ποὺ ἐπιδίδεται ἀπὸ τὴ δικαστικὴ ἀρχὴ τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, νὰ διωχθεῖ ποινικὰ ἢ νὰ ὑποστεῖ ἐκτέλεση ποινῆς γιὰ ἔγκλημα ποὺ διέπραξε πρὶν περάσει τὰ σύνορα τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

2. Ἡ ἀσυλία ποὺ προβλέπει ἡ προηγούμενη παράγραφος παύει ὅταν ὁ μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας, ἐνῶ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος μέρους μέσα σὲ δεκαπέντε συναπτὲς μέρες ἀφ' ὅτου οἱ δικαστικὲς ἀρχὲς τὸν εἰδοποίησαν ὅτι ἡ παρουσία του δὲν εἶναι πιὰ ἀναγκαία, παραμένει παρ' ὅλα αὐτὰ στὸ ἔδαφος αὐτὸ μολονότι ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ τὸ ἐγκαταλείψει. Στὴν προθεσμία αὐτὴ δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖο ὁ μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας δὲν μπόρεσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τῆς Χώρας γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή του. Ἡ ἀσυλία παύει ἐπίσης σὲ περίπτωση ποὺ ὁ μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας ἐπιστρέφει στὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος μέρους μετὰ τὴν ἀναχώρηση του ἀπὸ αὐτό.

Ἄρθρο 8.

Δημόσια ἔγγραφα.

1. Τὰ ἔγγραφα ποὺ συντάσσονται στὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἢ ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὰ ὄργανά του μέσα στὸν κύκλο τῶν ἁρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα μὲ τὸν ἀπαιτούμενο τύπο καὶ σφραγίδα, θὰ γίνονται δεκτὰ στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους χωρὶς νέα ἐπικύρωση.

2. Δὲν θὰ χρειάζονται ἐπίσης ἐπικύρωση τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ποὺ ἔχουν θεωρηθεῖ ἀπὸ τὸ δικαστήριο ἢ ἄλλο ἁρμόδιο ὄργανο ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν στὰ δικαστήρια καὶ τὶς ἄλλες ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρο 9.

Ἐπίδοση.

1. Ἡ ἀρχὴ πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πραγματοποιεῖ τὴν ἐπίδοση σύμφωνα μὲ τὴ διαδικασία ποὺ ἰσχύει στὸ Κράτος της. ἂν τὸ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφο ἔχει συνταχθεῖ στὴν ἐθνική της γλώσσα ἢ συνοδεύεται ἀπὸ κυρωμένη μετάφραση σ' αὐτὴ τὴ γλώσσα ἢ στὴ γαλλικὴ γλώσσα. Στὴν ἀντίθετη περίπτωση τὸ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφο δὲν θὰ παραδίδεται στὸν παραλήπτη παρὰ μόνο ἂν ὁ τελευταῖος αὐτὸς τὸ ἀποδέχεται μὲ τὴ θέλησή του.

2. Ἡ δικαστικὴ παραγγελία θὰ ἀναφέρει τὴν ἀκριβὴ διεύθυνση τοῦ παραλήπτη καὶ θὰ καθορίζει τὸ πρὸς ἐπίδοση ἔγγραφο.

Ἄρθρο 10.

Ἀπόδειξη τῆς ἐπιδόσεως.

Ἡ ἀρχὴ πρὸς τὴν ὁποία ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ὀφείλει νὰ παράσχει ἀπόδειξη τῆς ἐπιδόσεως σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους της. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ θὰ ἀναφέρει τὸν τόπο, τὴν ἡμερομηνία τῆς ἐπιδόσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου στὸ ὁποῖο παραδόθηκαν τὰ ἔγγραφα.

Ἄρθρο 11.

Ἐπίδοση σὲ ὑπηκόους.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δικαιοῦνται νὰ ἐπιδίδουν ἔγγραφα στοὺς ὑπηκόους τους μέσω τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν τους ἀποστολῶν.

2. Κανένας καταναγκασμὸς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπιδόσεως.

Ἄρθρο 12.

Ἔξοδα δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαιτήσει τὴν καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς δικαστικῆς ἀρωγῆς. Καθένα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνει ὅλα τὰ ἔξοδα δικαστικῆς ἀρωγῆς ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὸ ἔδαφός του.

Ἄρθρο 13.

Πληροφορίες πάνω σὲ θέματα δικαίου.

Τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀνταλλάσσουν ἀμοιβαῖα πληροφορίες, μετὰ ἀπὸ αἴτηση, γιὰ τὸ ἰσχῦον δίκαιο στὶς ἀντίστοιχες χῶρες τους.

Ἄρθρο 14.

Ἄρνηση δικαστικῆς ἀρωγῆς.

Ἡ δικαστικὴ ἀρωγὴ μπορεῖ νὰ ἀποκρουσθεῖ:

1. ἂν ἡ αἴτηση ἀναφέρεται σὲ ἐγκλήματα ποὺ θεωροῦνται ἀπὸ τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση σὰν πολιτικὰ ἢ στρατιωτικά,

2. ἂν τὸ Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση κρίνει ὅτι ἡ αἴτηση εἶναι φύσεως τέτοιας ὥστε νὰ θίγει τὴν κυριαρχία, τὴν ἀσφάλεια ἢ τὴ δημόσια τάξη τοῦ Μέρους αὐτοῦ.

Ἄρθρο 15.

Ληξιαρχικὲς πράξεις.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀποστέλλουν ἀμοιβαῖα ἀποσπάσματα ληξιαρχικῶν πράξεων γεννήσεως, γάμου καὶ θανάτου ποὺ ἀφοροῦν ὑπηκόους τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, καθὼς ἐπίσης καὶ διορθώσεις καὶ μεταγενέστερες καταχωρήσεις στὶς προαναφερόμενες ληξιαρχικὲς πράξεις.

2. Τὰ ἀποσπάσματα τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων θανάτου θὰ ἀποστέλλονται αὐτεπαγγέλτως, τὰ ἄλλα μετὰ ἀπὸ αἴτηση, ὅλα δὲ θὰ διαβιβάζονται ἀνέξοδα μὲ τὴ διπλωματικὴ ὁδό.

Ἄρθρο 16.
Παράδοση ἀντικειμένων καὶ μεταβίβαση χρηματικῶν ποσῶν.

Ἂν δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσας Συμβάσεως, πρέπει νὰ λάβει χώρα παράδοση, ἐξαγωγὴ ἢ μεταβίβαση πιστώσεων, μέσων πληρωμῆς καὶ ἀγαθῶν, αὐτὴ θὰ γίνει σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 17.
Γλῶσσες.

Τὰ δικαστικὰ ὄργανα τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν χρησιμοποιοῦν στὶς μεταξύ τους σχέσεις τὴν ἐθνική τους γλῶσσα μὲ μετάφραση στὴ γαλλικὴ γλῶσσα, ἂν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο. Ὅμως οἱ πρὸς ἀποστολὴ πράξεις καὶ ἔγγραφα πρέπει νὰ μεταφράζονται στὴ γλῶσσα τοῦ Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἢ στὴ Γαλλικὴ γλῶσσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
Δικαστικὰ ἔξοδα καὶ ἄλλα ζητήματα.

Ἄρθρο 18.
Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἐγγυοδοσία ἀλλοδαποῦ.

Οἱ ὑπήκοοι ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη —συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νομικῶν προσώπων— ποὺ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους καὶ ποὺ διαμένουν στὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, δὲν ὑποβάλλονται στὴν ὑποχρέωση τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαποῦ γιὰ μόνο τὸ λόγο ὅτι εἶναι ἀλλοδαποὶ ἢ ὅτι ἔχουν διαμονὴ ἢ κατοικία στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Μέρους.

Ἄρθρο 19.
Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ ἔξοδα.

Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀπαλλάσσονται, ὅταν ἐμφανίζονται στὶς δικαστικὲς ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, ἀπὸ τοὺς φόρους χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ ἀπολαύουν ἄλλων εὐκολιῶν καθὼς καὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς δωρεὰν δικαστικῆς ἀρωγῆς μὲ τὶς ἴδιες προϋποθέσεις καὶ στὴν ἴδια ἔκταση ὅπως καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἄλλου αὐτοῦ Μέρους.

Ἄρθρο 20.
Πιστοποιητικά.

1. Τὰ πιστοποιητικὰ ποὺ ἀφοροῦν στὴν προσωπική, οἰκογενειακὴ καὶ ὑλικὴ κατάσταση τοῦ αἰτοῦντος ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα ποὺ προβλέπει τὸ ἄρθρο 19, ἐκδίδονται ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου κατοικεῖ.

2. Ἂν ὁ αἰτῶν ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὰ παραπάνω εὐεργετήματα δὲν ἔχει κατοικία ἢ διαμονὴ στὸ ἔδαφος τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, τὸ ἔγγραφο μπορεῖ νὰ ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὴ διπλωματικὴ ἢ προξενικὴ ἀποστολὴ τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου ὑπήκοος εἶναι ὁ αἰτῶν.

3. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ποὺ ἀποφαίνεται γιὰ τὴν αἴτηση ἀπαλλαγῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 μπορεῖ νὰ ζητήσει συμπληρωματικὲς πληροφορίες ἀπὸ τὸ ὄργανο ποὺ ἐξέδωσε τὸ πιστοποιητικό.

Ἄρθρο 21.
Ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως.

Ἂν ἕνας ὑπήκοος τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὰ εὐεργήματα ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 19, θέλει νὰ ὑποβάλει αἴτηση στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους, μπορεῖ νὰ τὴν ἀπευθύνει στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς του. Ἡ ἐπιλαμβανομένη ἀρχὴ διαβιβάζει τὴν αἴτηση αὐτὴ καὶ τὸ σχετικὸ πρακτικό, μαζὶ μὲ τὰ ἔγγραφα ποὺ ἐκδίδονται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 20, στὶς ἁρμόδιες ἀρχὲς τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

Ἄρθρο 22.
Ἰσότητα μεταχειρίσεως.

1. Χωρὶς νὰ θίγεται τὸ ἐφαρμοστέο δίκαιο, οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ποὺ κατοικοῦν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους ἐξομοιώνονται μὲ τοὺς ὑπηκόους τοῦ τελευταίου αὐτοῦ Μέρους σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἐξ ἀδιαθέτου καὶ μὲ διαθήκη κληρονομικὴ διαδοχή. Ἡ ἐπαγωγὴ τῶν ἀγαθῶν καὶ δικαιωμάτων γίνεται μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους ὅπως καὶ γιὰ τοὺς ὑπηκόους.

2. Τὸ κληρονομητήριο καὶ τὸ πιστοποιητικὸ ἐκτελεστοῦ διαθήκης ποὺ ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν ἁρμόδια ἀρχὴ τοῦ ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους ἔχουν ἀποδεικτικὴ ἰσχὺ στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους ὡς πρὸς τὰ γεγονότα ποὺ πιστοποιοῦν.

Ἄρθρο 23.
Διατάξεις σχετικὲς μὲ τὶς διαθῆκες.

1. Ἡ διαθήκη ποὺ γίνεται ἀπὸ ὑπήκοο ἑνὸς Συμβαλλομένου Μέρους θὰ εἶναι ἰσχυρὴ ὡς πρὸς τὸν τύπο ἂν ἔχει συνταχθεῖ σύμφωνα:

α. μὲ τὴν νομοθεσία τοῦ Κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔγινε, ἢ

β. μὲ τὸ δίκαιο τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους τοῦ ὁποίου ὁ διαθέτης ἦταν ὑπήκοος κατὰ τὴν ἡμερομηνία ποὺ ἔκανε τὴ διαθήκη του ἢ κατὰ τὴ στιγμὴ τοῦ θανάτου του, ἢ

γ. μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ Κράτους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου καὶ κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα ποὺ προβλέπονται στὸ ἐδάφιο β, ὁ διαθέτης εἶχε τὴν κατοικία ἢ τὴν διαμονή του.

2. Οἱ ὅροι τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνάκληση τῶν διαθηκῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
Ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση Δικαστικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρο 24.
Ἀποφάσεις ὑποκείμενες σὲ ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση.

1. Ὑπὸ τοὺς ὅρους ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὴν παροῦσα Σύμβαση, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀναγνωρίζουν καὶ θὰ ἐκτελοῦν στὸ ἔδαφός τους τὶς ἀκόλουθες ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους:

α. ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν σχετικὰ μὲ ἀστικές, οἰκογενειακὲς καὶ ἐμπορικὲς ὑποθέσεις,

β. ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν σχετικὰ μὲ ποινικὲς ὑποθέσεις σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς ἀπαιτήσεις γιὰ ἀποζημίωση,

γ. διαιτητικὲς ἀποφάσεις.

2. Συμβιβασμοὶ ποὺ συμφωνήθηκαν ἐνώπιον δικαστηρίων καὶ ἐπικυρώθηκαν ἀπὸ αὐτὰ ἐξομοιώνονται μὲ τὶς δικαστικὲς ἀποφάσεις τῆς παραγράφου 1.

Ἄρθρο 25.
Προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως.

Οἱ ἀποφάσεις ποὺ προβλέπονται στὸ ἄρθρο 24 θὰ ἀναγνωρίζονται καὶ θὰ ἐκτελοῦνται ἂν πληροῦν τὶς ἀκόλουθες προϋποθέσεις:

α. Ἂν κατὰ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἐκδόθηκε ἡ ἀπόφαση, ἡ τελευταία αὐτὴ ἀπόκτησε ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

β. Ἂν κατὰ τὴ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκτέλεση, τὸ δικαστήριο τοῦ Μέρους αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὰ ἁρμόδιο νὰ ἐκδικάσει τὴν ὑπόθεση.

γ. Ἂν ὁ διάδικος ποὺ ἐρημοδίκησε καὶ ποὺ δὲν μετέσχε στὴ διαδικασία εἶχε κληθεῖ ἐμπρόθεσμα καὶ μὲ τὸν προσήκοντα τρόπο ἢ ἂν ὁ διάδικος ποὺ δὲν ἐμφανίσθηκε καὶ ποὺ δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ παρίσταται σὲ δικαστήριο μπόρεσε νὰ ἀντιπροσωπευθεῖ νόμιμα. Ἡ κλήση μὲ θυροκόλληση δὲν θὰ λαμβάνεται ὑπόψη.

δ. Ἂν ἡ ἀπόφαση δὲν εἶναι ἀντίθετη μὲ προηγούμενη ἀπόφαση ποὺ ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου, μεταξὺ τῶν ἰδίων μερῶν, σχετικὰ μὲ τὸ ἴδιο ἀντικείμενο καὶ ἐπὶ τῆς ἰδίας οὐσίας καὶ ποὺ ἐκδόθηκε ἀπὸ δικαστήριο τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφαση πρέπει νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἢ ἐκτελεσθεῖ ἢ ἂν καμιὰ ἀγωγὴ δὲν ἔχει ἐγερθεῖ προηγούμενα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Συμβαλλομένου αὐτοῦ Μέρους γιὰ τὴν ἴδια ὑπόθεση.

ε. Ἂν ἡ ἀναγνώριση καὶ ἡ ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὴ δημόσια τάξη ἢ πρὸς τὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς τῆς νομοθεσίας τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ λάβουν χώρα ἡ ἀναγνώριση καὶ ἡ ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 26.
Διαιτητικὲς ἀποφάσεις.

1. Γιὰ τὴν ἀναγνώριση καὶ ἐκτέλεση διαιτητικῶν ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ποὺ ὑπογράφηκε στὴ Νέα Ὑόρκη στὶς 10 Ἰουνίου 1958.

2. Σὲ περίπτωση διεξαγωγῆς δίκης ποὺ τὸ ἀντικείμενό της, κατὰ τὴ θέληση τῶν διαδίκων, διέπεται ἀπὸ ρήτρα διαιτησίας, τὸ δικαστήριο διατάσσει τὰ Μέρη νὰ προσφύγουν στὸ διαιτητικὸ ὄργανο.

Ἄρθρο 27.
Ἔγγραφα ποὺ συνοδεύουν τὴν αἴτηση ἐκτελέσεως.

1. Ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως αἴτηση μπορεῖ νὰ ὑποβληθεῖ ἀπ' εὐθείας στὸ ἁρμόδιο δικαστήριο τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφαση, ἀλλὰ μπορεῖ ἐπίσης νὰ κατατεθεῖ στὸ δικαστήριο ποὺ ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση πρωτόδικα στὴ συγκεκριμένη ὑπόθεση. Στὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωση, ἡ αἴτηση διαβιβάζεται σύμφωνα μὲ τὴν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 3 στὸ ἁρμόδιο δικαστήριο τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Ἡ αἴτηση πρέπει νὰ συνοδεύεται:

α. Ἀπὸ τὴν ἀπόφαση ἢ ἀπὸ κυρωμένο ἀντίγραφό της, καθὼς καὶ ἀπὸ ἔγγραφο ποὺ νὰ πιστοποιεῖ ὅτι ἡ ἀπόφαση ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή, ἐκτὸς ἂν αὐτὸ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἀπόφαση.

β. Ἀπὸ πιστοποιητικὸ ποὺ νὰ βεβαιώνει ὅτι ὁ διάδικος ποὺ ἐρημοδίκησε καὶ ποὺ δὲν μετέσχε στὴ διαδικασία ἐκλήθη ἐμπρόθεσμα καὶ μὲ τὸν προσήκοντα τρόπο καὶ ὅτι, στὴν περίπτωση ποὺ δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ παρίσταται σὲ δικαστήριο, ἀντιπροσωπεύθηκε νόμιμα.

γ. Ἀπὸ κυρωμένη μετάφραση τῶν ἐγγράφων ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὰ ἐδάφια α καὶ β σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς γλῶσσες ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Σὲ περίπτωση διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ὅρους ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο 2, ἡ αἴτηση πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ κυρωμένο ἀντίγραφο τῆς ρήτρας διαιτησίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ κυρωμένη μετάφραση τῆς ρήτρας αὐτῆς καὶ κάθε ἄλλου σχετικοῦ ἐγγράφου, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς γλῶσσες ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 17 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρο 28.
Ἐφαρμοστέο δίκαιο.

1. Τὸ δικαστήριο τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφαση, θὰ τὴν ἐκτελέσει σύμφωνα μὲ τὴν ἐθνικὴ του νομοθεσία.

2. Τὸ δικαστήριο ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὴ σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεση αἴτηση περιορίζεται στὴ διαπίστωση τῆς συνδρομῆς τῶν ὅρων ποὺ καθορίζονται στὰ ἄρθρα 25, 26 καὶ 27 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ὁ ἐναγόμενος μπορεῖ νὰ προβάλλει τὶς ἐνστάσεις ποὺ ἐπιτρέπονται ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους τὸ δικαστήριο τοῦ ὁποίου ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση.

Ἄρθρο 29.
Ἀποφάσεις σχετικὲς μὲ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

1. Ἂν ὁ διάδικος ποὺ ἐξαιρέθηκε κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπὸ τὴν ἐγγυοδοσία ἀλλοδαποῦ καταδικάστηκε μὲ ὁριστικὴ ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη στὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ἡ ἀπόφαση αὐτὴ θὰ ἐκτελεσθεῖ, ἔπειτα ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἔχοντος δικαίωμα, ἀνέξοδα στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους.

2. Τὸ δικαστήριο ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς ἀποφάσεως ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο 1, περιορίζεται νὰ διαπιστώσει ἂν ἡ σχετικὴ μὲ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀπόφαση, ἔχει ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ εἶναι ἐκτελεστή.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 ἐφαρμόζονται καὶ στὶς ἀποφάσεις ποὺ ἀναφέρονται στὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἄρθρο 30.
Πεδίο ἐφαρμογῆς.

Οἱ ἀποφάσεις ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 24 καὶ ποὺ ἀνταποκρίνονται στοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 25, 26 καὶ 27 τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον ἔχουν ἀποκτήσει ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ ἔχουν κηρυχθεῖ ἐκτελεστὲς μετὰ τὴ θέση σὲ ἰσχὺ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρο 31.
Νομοθεσία σχετικὴ μὲ τὴ μεταβίβαση χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἀγαθῶν.

Οἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου III τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν θίγουν τὴ νομοθεσία τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν τὴ σχετικὴ μὲ τὴ μεταβίβαση τῶν μέσων πληρωμῆς, τῶν πιστώσεων ἢ τῶν ἀγαθῶν ποὺ ἀποκτήθηκαν μετὰ τὴν ἐκτέλεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
Ἔκδοση.

Ἄρθρο 32.
Ὑποχρέωση γιὰ ἔκδοση.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωση νὰ παραδίδουν ἀμοιβαῖα, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰ πρόσωπα ποὺ βρίσκονται στὸ ἔδαφός τους καὶ ποὺ ζητεῖται ἡ ἔκδοσή τους ἐνόψη ἀσκήσεως ποινικῆς διώξεως γιὰ νὰ ἐκτελεσθεῖ ποινὴ ποὺ ἀπαγγέλθηκε ἀπὸ δικαστήριο τοῦ αἰτοῦντος Μέρους.

2. Ἡ ἔκδοση δὲν ἐπιτρέπεται παρὰ μόνο γιὰ ἐγκλήματα ποὺ, σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τῶν δύο Συμβαλλομένων Μερῶν, τιμωροῦνται μὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ἢ μὲ βαρύτερη ποινὴ ἢ γιὰ τὰ ὁποῖα δικαστήριο τοῦ αἰτοῦντος Μέρους ἀπήγγειλε ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἕξι τοὐλάχιστον μηνῶν (στὸ ἑξῆς θὰ ὀνομάζονται «ἐγκλήματα γιὰ τὰ ὁποῖα χωρεῖ ἔκδοση»).

Ἄρθρο 33.
Ἄρνηση ἐκδόσεως.

Ἡ ἔκδοση δὲν λαμβάνει χώρα:

α) ἂν τὸ ἔγκλημα διαπράχθηκε ἀπὸ πρόσωπο ποὺ τὴ στιγμὴ τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος ἦταν ὑπήκοος τοῦ Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση,

β. ἂν τὸ ἔγκλημα διαπράχθηκε στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

γ. ἂν τὸ ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἔκδοση διαπράχθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Μέρους καὶ ἡ νομοθεσία τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση δὲν προβλέπει δίωξη στὴν περίπτωση ποὺ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ διαπράχθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ ἔδαφός του ἢ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἔκδοση γιὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενο τῆς αἰτήσεως,

δ. ἂν τὸ ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο ζητεῖται ἡ ἔκδοση θεωρεῖται ἀπὸ τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση σὰν ἔγκλημα πολιτικό, στρατιωτικὸ ἢ φορολογικὸ ἢ σὰν γεγονὸς συνδεόμενο μὲ τέτοια ἐγκλήματα,

ε. ἂν σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἡ ποινικὴ δίωξη ἢ ἡ ἐκτέλεση τῆς ποινῆς δὲν μποροῦν νὰ λάβουν χώρα λόγω παραγραφῆς ἢ γιὰ ἄλλους νόμιμους λόγους ποὺ ἔχουν τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα,

στ. ἂν στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἔκδοση κηρύχθηκε μὲ ὁριστικὴ ἀπόφαση ἔνοχο ἢ ἀθῶο γιὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ ἀναφέρεται στὴν αἴτηση ἐκδόσεως ἢ ἂν ἔχει ὡς πρὸς αὐτὸ παύσει ἡ ποινικὴ δίωξη, ἐκτὸς ἐὰν ἡ σχετικὴ ἀπόφαση στηρίζεται στὴν ἔλλειψη δικαιοδοσίας.

Ἄρθρο 34.
Διαδικασία ἐκδόσεως.

Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως ὑποβάλλεται γραπτῶς. Στὶς ὑποθέσεις ἐκδόσεως ἡ ἐπικοινωνία θὰ γίνεται κατὰ τὸν τρόπο ποὺ προβλέπεται στὸ ἄρθρο 3.

Ἄρθρο 35.
Αἴτηση ἐκδόσεως.

1. Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πρέπει νὰ ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου, τὴν κατοικία ἢ διαμονή του, τὴ φύση τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴ ζημία ποὺ προκάλεσε.

2. Ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πρέπει νὰ συνοδεύεται:

α. ἂν ἡ ἔκδοση ζητεῖται γιὰ νὰ ἀσκηθεῖ ποινικὴ δίωξη, ἀπὸ τὸ ἔνταλμα συλλήψεως μὲ τὴν περιγραφὴ τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ τὸν νομικὸ χαρακτηρισμὸ τῆς πράξεως καὶ ἂν ἡ ἔκδοση ζητεῖται γιὰ τὴν ἐκτέλεση ποινῆς, ἀπὸ τὴν ἀπόφαση μὲ ἰσχὺ δεδικασμένου,

β. ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ ποινικοῦ νόμου τοῦ αἰτοῦντος Μέρους σχετικὰ μὲ τὸ νομικὸ χαρακτηρισμὸ τοῦ ἐγκλήματος γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται,

γ. ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ περιγραφὴ τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου καί, ἂν εἶναι δυνατό, τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα καὶ τὴ φωτογραφία του.

3. Ἂν πρόκειται γιὰ καταδικασθέντα ποὺ ἔχει ἤδη ἐκτίσει μέρος τῆς ποινῆς του, θὰ παρέχονται πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό.

Ἄρθρο 36.
Σύλληψη πρὸς τὸν σκοπὸ ἐκδόσεως.

Ἂν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως πληροῖ τὶς προϋποθέσεις ποὺ ὁρίζονται, ἀπὸ τὴν παροῦσα Σύμβαση, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση παίρνει χωρὶς καθυστέρηση τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴ σύλληψη τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία του.

Ἄρθρο 37.
Συμπληρωματικὲς πληροφορίες.

1. Ἂν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως δὲν περιέχει ὅλες τὶς ἀπαραίτητες πληροφορίες, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ζητήσει συμπληρωματικὲς πληροφορίες καὶ νὰ ὁρίσει προθεσμία ὄχι μεγαλύτερη ἀπὸ δύο μῆνες γιὰ τὴν παροχή τους. Ἡ προθεσμία αὐτὴ μπορεῖ νὰ παραταθεῖ γιὰ αἰτιολογημένους λόγους.

2. Ἂν οἱ πληροφορίες δὲν παρασχεθοῦν μέσα στὴν προθεσμία ποὺ προβλέπεται στὴν πρώτη παράγραφο, ἡ ἁρμόδια ἀρχὴ τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση θὰ μπορεῖ νὰ παύσει τὴ διαδικασία ἐκδόσεως καὶ νὰ ἀπολύσει τὸ πρόσωπο ποὺ εἶχε συλληφθεῖ.

Ἄρθρο 38.
Προσωρινὴ σύλληψη.

1. Σὲ ἐπείγουσες περιπτώσεις, τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ διατάξει τὴ σύλληψη τοῦ ζητουμένου προσώπου πρὶν λάβει τὴν αἴτηση ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 35 τῆς παρούσης Συμβάσεως. Τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος πληροφορεῖ τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ὅτι τὸ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο πρόκειται ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ἐντάλματος συλλήψεως ἢ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως μὲ ἰσχὺ δεδικασμένου καὶ ὅτι ἡ αἴτηση ἐκδόσεως θὰ ἀποσταλεῖ ἀμέσως. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ἡ σύλληψη μπορεῖ νὰ ζητηθεῖ μὲ κάθε μέσο ἐπικοινωνίας ποὺ μεταβιβάζει τὸ περιεχόμενο τῆς αἰτήσεως γραπτῶς.

2. Οἱ ἁρμόδιες ἀρχὲς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν μποροῦν νὰ προβοῦν στὴν προσωρινὴ σύλληψη προσώπου ποὺ διαμένει στὸ ἔδαφός τους ἀκόμη καὶ χωρὶς τέτοια αἴτηση, ἂν γνωρίζουν ὅτι τὸ πρόσωπο αὐτὸ διέπραξε στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο χωρεῖ ἔκδοση.

3. Σύλληψη ποὺ πραγματοποιήθηκε βάσει τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου γνωστοποιεῖται ἀμέσως στὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Ἄρθρο 39.
Παύση τῆς προσωρινῆς συλλήψεως.

Ὁποιοσδήποτε συνελήφθη σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 38 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπολύεται ἂν ἡ αἴτηση ἐκδόσεως τοῦ ἄλλου Συμβαλλομένου Μέρους δὲν ληφθεῖ μέσα σὲ σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴ σύλληψη. Ἡ ἀπόλυση γνωστοποιεῖται στὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Ἄρθρο 40.
Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἂν τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτίει ποινὴ γιὰ ἄλλο ἔγκλημα ποὺ διαπράχθηκε στὸ ἔδαφος τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, ἡ ἔκδοση μπορεῖ νὰ ἀναβληθεῖ μέχρι τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἢ μέχρι τὴν ἔκτιση τῆς ποινῆς.

Ἄρθρο 41.
Προσωρινὴ ἔκδοση.

1. Ἂν λόγω τῆς ἀναβολῆς ἐκδόσεως ποὺ προβλέπεται στὸ ἄρθρο 40 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπάρχει κίνδυνος παραγραφῆς τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ σοβαρῶν δυσκολιῶν στὸ ἀνακριτικὸ ἔργο, τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο μπορεῖ νὰ ἐκδοθεῖ προσωρινὰ μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη αἴτηση.

2. Τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε προσωρινὰ πρέπει νὰ ἐπαναποσταλεῖ ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς ποινικῆς διαδικασίας γιὰ τὴν ὁποία ζητήθηκε ἡ ἔκδοση.

Ἄρθρο 42.
Συρροὴ αἰτήσεων ἐκδόσεως.

Ἂν πολλὰ Κράτη ζητοῦν τὴν ἔκδοση τοῦ ἴδιου προσώπου, τὸ Συμβαλλόμενο Κράτος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση ἀποφασίζει ποιὰ αἴτηση θὰ προτιμηθεῖ.

Ἄρθρο 43.
Ὅρια ποινικῆς διώξεως.

1. Χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἀντικείμενο ποινικῆς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ποινῆς ποὺ ἐπιβλήθηκε γιὰ ἔγκλημα διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο ἐχώρησε ἡ ἔκδοση.

2. Χωρὶς τὴ συναίνεση τοῦ Συμβαλλομένου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση, τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν εἶναι ἐπίσης δυνατὸ νὰ παραδοθεῖ σὲ τρίτο κράτος.

3. Ἡ συναίνεση ποὺ προβλέπεται στὴν παράγραφο 2 δὲν εἶναι ἀπαραίτητη:

α. ἂν τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλομένου Μέρους μέσα σὲ τριάντα ἡμέρες ἀπὸ τὸν τερματισμὸ τῆς ποινικῆς διώξεως ἢ τὴν ἐκτέλεση τῆς ποινῆς. Ἡ προθεσμία αὐτὴ δὲν περιλαμβάνει τὸν χρόνο κατὰ τὸν ὁποῖο τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε δὲν μπόρεσε νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλομένου Μέρους γιὰ λόγους ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴ θέλησή του,

β. ἂν τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε ἐγκατέλειψε τὸ ἔδαφος τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλομένου Μέρους ἀλλὰ ἐπέστρεψε πάλι οἰκειοθελῶς.

Ἄρθρο 44.

Παράδοση τοῦ ἐκδιδομένου προσώπου.

1. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος γιὰ τὸν τόπο καὶ τὴν ἡμερομηνία τῆς παραδόσεως.

2. Ἂν τὸ ἐκζητούμενο πρόσωπο δὲν παραληφθεῖ ἀπὸ τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος μέσα σὲ δεκαπέντε ἡμέρες ἀπὸ τὴν προθεσμία ποὺ ἔχει ὁρισθεῖ γιὰ τὴν παράδοση, μπορεῖ νὰ ἀπολυθεῖ.

Ἄρθρο 45.

Πληροφορίες γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ποινικῆς διώξεως.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν ἀμοιβαῖα πληροφορίες γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ποινικῆς διώξεως τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἀντικείμενο τὸ πρόσωπο ποὺ ἐκδόθηκε. Σὲ περίπτωση ἀποφάσεως μὲ ἰσχὺ δεδικασμένου, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιοῦν ἀμοιβαῖα τὴν ἀπόφαση αὐτή.

Ἄρθρο 46.

Διέλευση.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐπιτρέπουν, ἔπειτα ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὴ διέλευση ἀπὸ τὸ ἔδαφός τους προσώπων ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ ἀπὸ ἕνα τρίτο κράτος στὸ ἄλλο αὐτὸ Συμβαλλόμενο Μέρος. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἐπιτρέψουν τὴ διέλευση ἂν δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωση ἐκδόσεως σύμφωνα μὲ τὴν παροῦσα Σύμβαση.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ παροχὴ ἄδειας διελεύσεως ὑποβάλλεται σύμφωνα μὲ τὴν ἴδια διαδικασία ὅπως καὶ ἡ αἴτηση ἐκδόσεως.

3. Ἡ διέλευση πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μὲ τὸν τρόπο ποὺ θεωροῦν τὸν καλύτερο.

Ἄρθρο 47.

Ἔξοδα ἐκδόσεως.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδόσεως βαρύνουν τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος στὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου πραγματοποιήθηκαν. Τὰ ἔξοδα τῆς διελεύσεως βαρύνουν τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος.

Ἄρθρο 48.

Ἀνάληψη τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἀσκήσουν, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ ἄλλου Μέρους καὶ σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία τους, ποινικὴ δίωξη κατὰ τῶν δικῶν τους ὑπηκόων ποὺ διέπραξαν ἔγκλημα στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Ἡ αἴτηση γιὰ δίωξη θὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἀνάκριση ἔγγραφα, ἀπὸ κάθε ἀποδεικτικὸ στοιχεῖο ποὺ ὑπάρχει, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸ κείμενο τῶν ποινικῶν διατάξεων ποὺ διέπουν τὴν πράξη σύμφωνα μὲ τὸν νόμο ποὺ ἰσχύει στὸν τόπο τῆς τελέσεώς της.

3. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση πληροφορεῖ τὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διώξεως καί, ἐφ' ὅσον ἐκδοθεῖ ἀπόφαση, τοῦ ἀποστέλλει ἀντίγραφο τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρο 49.

Προσωρινὴ παράδοση συλληφθέντων προσώπων.

Ἐάν, σὲ σχέση μὲ ποινικὴ δίωξη ποὺ ἄρχισε στὸ ἔδαφος ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐξετασθεῖ προσωρινὰ σὰν μάρτυρας πρόσωπο ποὺ συνελήφθη στὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, τὸ Μέρος αὐτὸ τὸ ἐκδίδει προσωρινά, ἐφ' ὅσον συναινεῖ καὶ τὸ πρόσωπο ποὺ συνελήφθη, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλομένου Μέρους, ποὺ θὰ διατηρήσει τὸ πρόσωπο αὐτὸ ὑπὸ κράτηση, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξετάσεως θὰ τὸ ξαναστείλει χωρὶς καθυστέρηση στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση.

Ἄρθρο 50.

Παράδοση ἀντικειμένων.

1. Τὰ ἀντικείμενα ποὺ βρίσκονται πάνω στὸ πρόσωπο ποὺ διέπραξε τὸ ἔγκλημα γιὰ τὸ ὁποῖο χωρεῖ ἔκδοση, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμέψουν σὰν πειστήρια στὴν ποινικὴ διαδικασία, παραδίδονται στὸ αἰτοῦν Συμβαλλόμενο Μέρος ἀκόμα καὶ στὴν περίπτωση ποὺ ἡ ἔκδοση δὲν μπορεῖ νὰ λάβει χώρα λόγῳ θανάτου τοῦ ἐκζητούμενου προσώπου ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Τὸ Συμβαλλόμενο Μέρος πρὸς τὸ ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ αἴτηση μπορεῖ νὰ ἀναβάλει τὴν παράδοση τῶν ἀντικειμένων ἐὰν χρειάζονται πρὸς τὸν σκοπὸ μιᾶς ἄλλης ποινικῆς διαδικασίας.

3. Τὰ δικαιώματα τρίτων πάνω στὰ ἀντικείμενα ποὺ παραδόθηκαν στὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος παραμένουν ἄθικτα. Μετὰ τὴ λήξη τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἀποδίδονται στὸ Συμβαλλόμενο Μέρος ποὺ τὰ ἔστειλε γιὰ νὰ παραδοθοῦν στοὺς δικαιούχους.

4. Ἡ παράδοση τῶν ἀντικειμένων δυνάμει τῆς παραγράφου 1 γίνεται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 16 τῆς παρούσας Συμβάσεως.

Ἄρθρον 51.

Πληροφορίες γιὰ ἀποφάσεις σὲ ποινικὲς ὑποθέσεις.

1. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀνταλλάσσουν μιὰ φορὰ τὸ χρόνο πληροφορίες γιὰ ἀποφάσεις σχετικὲς μὲ ποινικὲς ὑποθέσεις μὲ ἰσχὺ δεδικασμένου ποὺ ἐκδόθηκαν ἀπὸ τὰ δικαστήρια τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐναντίον ὑπηκόων τοῦ ἄλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη αἴτηση, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δίνουν ἀμοιβαῖα πληροφορίες γιὰ ποινικὲς ἀποφάσεις ποὺ ἐκδόθηκαν ἐναντίον προσώπων ποὺ δὲν εἶναι ὑπήκοοι τοῦ αἰτοῦντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Τελικὲς Διατάξεις.

Ἄρθρον 52.

Κύρωση, θέση σὲ ἰσχύ.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβαση θὰ κυρωθεῖ καὶ θὰ τεθεῖ σὲ ἰσχὺ τὴν τριακοστὴ ἡμέρα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν ἐγγράφων ἐπικυρώσεως ποὺ θὰ λάβει χώρα στὴν Ἀθήνα.

2. Τὴ στιγμὴ τῆς θέσεως σὲ ἰσχὺ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ παύσει νὰ ἰσχύει ἡ Συμφωνία ἐκδόσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ποὺ ὑπογράφηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 21 Δεκεμβρίου 1904.

3. Ἡ παροῦσα Σύμβαση θὰ μπορεῖ νὰ καταγγελθεῖ ἀπὸ καθένα ἀπὸ τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύσει ἕξ μῆνες μετὰ τὴ λήψη τῆς γνωστοποιήσεώς της ἀπὸ τὸ ἄλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Σὲ πίστωση τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσα Σύμβαση καὶ ἔθεσαν τὶς σφραγίδες τους.

Ἔγινε στὴ Βουδαπέστη στὶς 8 Ὀκτωβρίου 1979, σὲ δύο πρωτότυπα, ποὺ καὶ τὰ δύο συντάχθηκαν στὴν Ἑλληνική, Οὑγγρικὴ καὶ Γαλλικὴ γλῶσσα, καὶ τὰ τρία δὲ κείμενα ἔχουν τὴν ἴδια ἰσχύ. Σὲ περίπτωση διαφορᾶς, τὸ Γαλλικὸ κείμενο ὑπερισχύει.

Γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Δημοκρατία
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ
Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν

Γιὰ τὴν Οὑγγρικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία
ΙΜΡΕ ΜΑΡΚΟΓΙΑ
Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης

CONVENTION

d' entraide judiciaire en matière civile et pénale entre la République Hellénique et la République Populaire Hongroise.

Le Président de la République Hellénique et le Conseil de Présidence de la République Populaire Hongroise attribuant une grande importance à la coopération entre les deux pays dans le domaine des relations judiciaires.

ont décidé de conclure une convention d' entraide judiciaire en matière civile et pénale et à cet effet ils ont désigné comme leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République Hellénique:

M. Georges Rallis, Ministre des Affaires Entrangères

Le Conseil de Présidence de la République Populaire Hongroise:

M. Imre Markoja Ministre de la Justice

lesquels ayant échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme. sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER

DISPOSITIONS GENERALES

Article 1

Protection juridique

1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes bénéficieront sur le territoire de l' autre Partie Contractante, quant à leurs droits personnels et patrimoniaux, de la même protection juridique que les nationaux de cette autre Partie Contractante.

2. Les ressortissants de l' une des Parties Contractantes auront libre accès aux tribunaux, parquets et services notariaux (appellés ci - après «autorités judiciaires»), dont la juridiction s' étend aux matières visées à la présente Convention, ainsi qu' aux autres autorités de l' autre Partie Contractante, ils peuvent comparaître, former des demandes et intenter des actions devant ces autorités dans les mêmes conditions que les nationaux de cette Partie Contractante.

3. Les dispositions du Chapitre I de la présente Convention s' appliqueront mutatis mutandis aux personnes morales des deux Parties Contractantes.

Article 2

Assistance Judiciaire

1. Les autorités judiciaires des deux Parties Contractantes se prêteront réciproquement de l' assistance judiciaire en matière civile, y compris le droit commercial et familial, ainsi qu' en matière pénale.

2. Les autorités judiciaires prêteront de l' assistance judiciaire aux autres autorités dont la compétence s' étend sur les affaires mentionnées au paragraphe 1 du présent article.

Article 3

Mode de transmission

Les autorités judiciaires des Parties Contractantes communiqueront entre elles, aux fins de l' entraide judiciaire, par l' intermédiaire de leurs organes centraux, à savoir pour la République Hellénique le Ministère de la Justice et pour la République Populaire Hongroise le Ministère de la Justice et le Parquet Général. Ceci n' exclut pas la possibilité de recourir à la voie diplomatique

Article 4

Etendue de l' entraide judiciaire

Les autorités judiciaires des Parties Contractantes se prêtent réciproquement de l' assistance judiciaire par l' accomplissement de divers actes de procédure et notamment: transmission et remise de documents, perquisitions, saisie et remise de pièces à conviction, expertise, interrogation d' inclulpés, de témoins, d' experts, audition des parties et d' autres personnes, ainsi que visite judiciaire des lieux.

Article 5

Contenu des commissions rogatoires

1. Toute commission rogatoire doit contenir les indications suivantes:

a) nom de l' autorité requérante;

b) nom de l' autorité requise;

c) indication de l' affaire au sujet de laquelle l' assistance judiciaire est demandée;

d) noms, domiciles et nationalité des parties, des inculpés, des prévenus et des condamnés;

e) les noms et adresses des représentants des parties;

f) l' objet de la demande d' assistance judiciaire et les données nécessaires à son exécution; et

g) en matière pénale, une description de l' infraction et sa qualification.

2. Les commissions rogatoires doivent être munies d' une signature et d' un cachet.

Article 6

Exécution de la demande d' assistance Judiciaire

1. Pour exécuter une demande d' assistance judiciaire, l' organe requis appliquera sa législation nationale.

2. Si l'organe requis n'est pas compétent pour exécuter la demande d'assistance judiciaire, il la transmettra à l' autorité compétente.

3. Si la personne indiquée dans une demande d'assistance judiciaire ne peut être trouvée à l'adresse donnée ou est inconnue, l'organe requis prendra les mesures nécessaires pour établir cette adresse; en cas d'impossibilité d'exécution de la demande d'assistance judiciaire, les pièces seront renvoyées à l'autorité requérante avec l'indication que la personne désignée dans la demande n'a pas été trouvée à l'adresse donnée, ou son adresse n'pas pu être établie.

4. Après l'exécution de la demande d'assistance judiciaire, l'autorité requise restituera les pièces à l' autorité requérante et, si la demande n'a pas pu être exécutée à cause d'une raison autre que celle indiquée sous paragraphe (3), il lui communiquera les circonstances qui ont empêché l'exécution.

Article 7

Protection des témoins et experts

1. Aucun témoin ou expert quelque soit sa nationalité, qui comparaît devant l'autorité de la Partie Contractante requérante sur citation signifiée par l'autorité judiciaire de la Partie Contractante requise, ne peut faire l'objet de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine pour une infraction commise avant qu'il n'ait franchi la frontière de la Partie requérante.

2. L'immunité prévue au paragraphe précédent cessera lorque le témoin ou expert ayant eu la possibilité de quitter le pays de la Partie requérante pendant quinze jours consécutifs après que les autorités judiciaires lui auront fait connaître que sa présence n'était plus nécessaire, sera néanmoins demeuré sur ce territoire bien qu'il ait eu la possibilité de le quitter. Dans ce délai ne sera pas compté le temps pendant lequel le témoin ou l'expert n'a pas pu quitter le territoire du pays pour des raisons indépendantes de sa volonté. L'immunité cesse aussi dans le cas où le témoin ou l'expert retourne sur le territoire de la Partie Contractante requérante, après l'avoir quitté.

Article 8

Documents publics

1. Les actes établis sur le territoire de l'une des Parties Contractantes ou légalisés par ses organes dans le domaine de leur compétence, conformément à la forme prescrite et revêtus d'un sceau, doivent être acceptés sur le territoire de l'autre Partie Contractante sans légalisation ultérieure.

2. Seront également dispensés de légalisation les actes sous seing privé authentifiés par le tribunal ou un autre organe compétent de l'une des Parties Contractantes, en vue de leur emploi devant les tribunaux et autres autorités de l'autre Partie Contractante.

Article 9
Signification

1. L'autorité requise effectuera la signification conformément à la procédure en vigueur dans son Etat si la pièce à signifier est rédigée dans sa langue nationale ou est accompagnée d'une traduction certifiée conforme dans cette langue ou en langue française. Dans le cas contraire, la pièce à signifier ne sera remise au destinataire que si ce dernier l'accepte de son plein grê.

2. La commission rogatoire indiquera l'adressee exacte du destinataire et la désignation de la pièce à signifier.

Article 10
Preuve de ls signification

L'autorité requise doit donner la preuve de la signification cenformément à la législation de son propre Etat. Ce certificat contiendra l'indication du lieu, de la date de la signification et le nom de la personne à laquelle les pièces ont été remises.

Article 11
Signification à des nationaux

1. Les Parties Contractantes ont le droit de signifier des pièces à leurs nationaux par la voie de leurs missions diplomatiques ou consulaires.
2. Aucune contrainte ne peut être appliquée lors de ce mode de signification.

Article 12
Frais de l' assistance judiciaire

La Partie Contractante requise ne peut pas exiger le remboursement des frais de l' assistance judiciaire. Chacune des Parties Contractantes prendra à sa charge tous les frais d' assistance judiciaire encourus sur son territoire.

Article 13
Informations sur des questions de droit.

Les Ministères de Justice des Parties Contractantes s'informeront mutuellement. sur demande, du droit en vigueur dans leurs pays respectifs.

Article 14
Refus d' assistance judiciaire

L' assistance judiciaire pourra être refusée :
1. si la demande se rapporte à des infractions considérées par la Partie Contractante requise comme des infractions politiques ou militaires.

2. si la Partie requise estime que l' exécution de la demande est de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

Article 15
Actes d' état civil

1. Les Parties Contractantes s' adresseront réciproquement les extraits des régistres d' état civil des naissances, des mariages et des décès se rapportant aux ressortissants de l' autre Partie Contractante, ainsi que les rectifications et les inscriptions ultérieures des actes d' état civil sus-mentionnés.

2. Les extraits d' actes de décès seront envoyés d' office, les autres sur demande. Tous ces actes seront transmis sans frais par voie diplomatique.

Article 16
Remise d' objets et transfert de sommes d' argent.

Si en vertu des dispositions de la présent Convention on procède à la remise, à l' exportation ou au transfert des créances, des moyens de paiement et des biens, ceci se fera conformément à la législation de la Partie requise.

Article 17
Langues

Les organes judiciaires des deux Parties Contractantes se serviront dans leurs rapports mutuels de leur langue nationale, avec traduction en langue française, si cela est nécessaire. Cependant les actes et documents à envoyer doivent être traduits dans la langue de la Partie requise ou en langue française.

CHAPITRE SECOND
FRAIS DE JUSTICE ET AUTRES QUESTIONS

Article 18
Dispense de caution judicatum solvi.

Les ressortissants de l' une des Parties Contractantes, y compris les personnes morales, qui comparaissent devant les tribunaux de l' autre Partie Contractante et qui résident sur le territoire de l' une ou de l' autre Partie Contractante ne peuvent se voir imposés de caution judicatum solvi pour la seule raison de leur qualité d' étrangers ou de leur résidence ou domicile sur le territoire de cette autre Partie.

Article 19
Exemption de frais

Les ressortissants de l' une des Parties Contractantes bénéficient devant les autorités juridiciaires de l' autre Partie contractante de l' exemption des taxes de timbres et des frais de justice et jouissent d' autres facilités, ainsi que de l' assistance judiciaire gratuite dans les mêmes conditions et dans la même étendue que les nationaux.

Article 20
Certificats à fournir

1. Les certificats relatifs à la situation personnelle, familiale et matérielle du requérant désireux de bénéficier des facilitées prévues à l' article 19 seront délivrés par les autorités compétetentes de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle il est domicilié.
2. Si le requérant désireux de bénéfier des dites facilités n' a pas de domicile ou de résidence sur le territoire de l' une ou de l' autre des Parties Contractantes le document peut être délivré par la mission diplomatique ou consulaire de l' Etat dont le requérant est le ressortissant.

3. L' autorité judiciaire qui statue sur la demande d' exemption en vertu de l' article 19 peut demander des renseignements complémentaires à l' organe ayant délivré le document.

Article 21
Soumission de la demande

Si un ressortissant de l'une des Parties Contractantes, désireux de bénéficier des facilités prévues à l'article 19 ,veut porter une demande devant les autorités compétentes de l'autre Partie Contractante, il peut adresser sa demande auprès des autorités compétentes du lieu de son domicile ou de sa résidence. L'autorité saisie de la demande transmettra cette dernière et le procèsverbal y relatif, accompagnés des documents délivrés

conformément à l'article 20, aux autorités compétentes de l'autre Partie Contractante.

Article 22

Egalité de traitement

1. Sans préjudice de la loi applicable, les ressortissants de l'une des Parties Contractantes qui sont domiciliés sur le territoire de l'autre Partie Contractante sont assimilés aux nationaux de cette dernière Partie en ce qui concerne la succession légale ou testamentaire. Les biens et les droits leur sont dévolus dans les mêmes conditions qu'aux nationaux.

2. Le certificat d'héritier et le certificat d'exécuteur testamentaire établis par l'autorité compétente de l'une des Parties Contractantes ont force probante sur le territoire de l'autre Patrie Contractante en ce qui concerne les faits y attestés.

Article 23

Dispositions testamentaires

1. Le testament fait par un ressortissant d'une des Parties Contractantes sera valable quant à la forme s'il est conforme :

a) à la législation de l'Etat, sur le territoire duquel il a été fait, ou

b) au droit de la Partie Contractante dont le de cujus était le ressortissant à la date où il a fait son testament ou au moment de son décès, ou

c) à la législation de l'Etat sur le territoire duquel lors des moments visés à la lettre b), le de cujus avait son domicile ou sa résidence.

2. Les conditions du paragraphe 1) de cet article seront également appliquées à la révocation des testaments.

CHAPITRE TROISIEME

RECONNAISSANCE ET EXECUTION DES DECISIONS JUDICIAIRES

Article 24

Décisions susceptibles d'être reconnues et exécutées.

1. Sous les conditions prévues par la présente Convention les Parties Contractactantes reconaîtront et exécuteront sur leur territoire les décisions suivantes rendues sur le territoire de l'autre Partie Contractante:

a) les décisions rendues en matière civile, familiale et commerciale;

b) les décisions rendues en matière pénale en ce qui concerne les prétentions à la réparation des dommages;

c) les décisions arbitrales.

2. Les transactions conclues devant les tribunaux et homologuées par ces derniers sont assimilées aux décisions judiciaires

Article 25

Condition de reconnaissance et

d' exécution

Les décisions visées à l'article 24 seront reconnues et exécutées si elles remplissent les conditions suivantes:

a) si selon la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision a été rendue, celle-ci est passée en force de chose jugée et devenue exécutoire;

b) si selon la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle l'exécution est demandée, le tribunal de cette partie n'est pas exclusivement compétent pour juger l'affaire ;

c) si la partie défaillante qui n'a pas participé à la procédure a été citée à temps en bonne et due forme ou si la partie défaillante n'ayant pas la capacité d' ester a pu se faire régulièrement représenter. La citation faite par voie d'affichage ne sera pas prise en considération.

d) si la décision n'est pas en contradiction avec une décision antérieure passée en force de chose jugée entre les mêmes parties, sur le même objet et sur le même fond, rendue par un tribunal de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue et exécutée ou si devant le tribunal de cette Partie Contractante aucune action n'a été préalablement introduite dans la même affaire.

e) si la reconnaissance et l'exécution de la décision ne s'opposent pas à l'ordre public ou aux principes fondamentaux de la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la reconnaissance et l'exécution de la décision doit avoir lieu.

Article 26

Décisions arbitrales

1. Pour la reconnaissance et l'exécution des décisions arbitrales seront appliquées les dispositions de la Convention signée à New York le 10 juin 1958.

2. Si un procès est intenté dont l'objet relève selon la volonté des parties d'une clause d'arbitrage, le tribunal enjoint aux parties de saisir l'instance arbitrale.

Article 27

Documents accompagnant la demande d'exécution

1. La demande relative à l'exécution de la décision peut être soumise directement au tribunal compétent de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être exécutée, mais elle peut également être présentée au tribunal qui a rendu le jugement en première instance dans la cause en question. Dans ce dernier cas, la demande doit être transmise conformément à la procédure prévue à l'article 3 au tribunal compétent de l'autre Partie Contractante.

2. La demande doit être accompagnée :

a) d'une expédition ou d'une copie certifiée conforme de la décision, ainsi que d'un certificat attestant la force de chose jugée et le caractère exécutoire de la décision, à moins que cela ne ressorte de la décision elle-même ;

b) d'une attestation certifiant que la partie défaillante qui n'a pas participé à la procédure a été citée à temps et en bonne et due forme et que dans le cas où elle n'avait pas la capacité d'ester elle a été régulièrement représentée ;

c) de la traduction certifiée conforme des documents visés aux lettres a) et b) dans une des langues prévues à l'article 17 de la présente Convention.

3. Dans le cas d'une sentence arbitrale, en plus des conditions prévues au paragraphe 2, la demande doit être accompagnée d'une copie certifiée conforme de la clause d'arbitrage, ainsi que d'une traduction certifiée conforme de cette clause et de tout autre document y afférent, dans une des langues prévues à l'article 17 de la présente Convention.

Article 28

Droit applicable

1. Le tribunal de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être exécutée l'exécutera conformément à sa propre législation.

2. Le tribunal statuant sur la demande relative à l'exécution se borne à établir l'existence des conditions déterminées dans les articles 25, 26 et 27 de la présente Convention.

3. Le défendeur peut se prévaloir des exceptions permises par les règles juridiques de la Partie Contractante dont le tribunal a rendu le jugément.

Article 29

Décisions concernant les frais de justice

1. Si la partie en cause qui aux termes de l'article 18 de la présente Convention a été exemptée de la caution judicatum solvi est condamnée par une décision définitive du tribunal d'une des Parties Contractantes aux frais de justice, cette décision sera exécutée, sur demande de l'ayant-droit, sans frais sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

2. Le tribunal statuant sur l'exécution de la décision visée au paragraphe 1/se limite à constater que la décision relative aux frais de justice est passée en force de chose jugée et devenue exécutoire.

3. Les dispositions de l'article 27 doivent également être appliquées en ce qui concerne les décisions relatives aux frais de justice.

Article 30

Champ d'application

Les décisions visées à l'article 24 qui répondent aux conditions prévues aux articles 25, 26 et 27 de la présente Convention pourront être reconnues et exécutées si elles sont passées en force de chose jugée et devenues exécutoires après l'entrée en rigueur de la présente Convention.

Article 31

Législation sur le transfert des sommes d'argent et des biens.

Les dispositions du chapitre III de la présente Convention ne portent pas atteinte à la législation des Parties Contractantes relative au transfert des moyen sde paiement, des créances ou des biens obtenus à la suite de l'exécution.

CHAPITRE QUATRIEME

EXTRADITION

Article 32

Obligation d'extrader

1. Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement selon les dispositions de la présente Convention les personnes se trouvant sur leur territoire et dont l'extradition est demandée en vue d'une poursuite rpénale ou d'exécution d'une peine prononcée par le tribunal de la Partie requérante.

2. L'extradition n'est accordée que pour des infractions qui en vertu de la législation des deux Parties Contractantes sont punies d'une peine privative de liberté d'au moins d'un an ou d'une peine plus sévére ou bien pour lesuqelles un tribunal de la Partie requérante a prononcé une peine privative de liberté d'une durée d'au moins six mois (appelées ci-après «infractions donnant lieu à extradition».)

Article 33

Refus de l'extradition

L'extradition n'aura pas lieu :

a) si l'infraction a été commise par une personne qui au moment de la perpétration de l'infraction était ressortissant de la Parte Contractante requise ;

b) si l'infraction a été commise sur le territoire de la Partie Contractante requise ;

c) si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée a été commise hors du territoire de la Partie Contractante requérante et que la législation de la Partie Contractante requise ne prévoit pas la poursuite dans le cas d'une telle infraction commise hors de sont territoire ou ne permet pas l'extradition pour l'infraction faisant l'objet de la demande;

d) si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est considérée par la Partie Contractante requise comme une infraction de caractère, politique, de caractère militaire, de caractère fiscal ou comme un fait connexe à des telles infractions.

e) si en vertu de la législation de l'une des Parties Contractantes la poursuite pénale ou l'exécution de la peine ne peuvent avoir lieu que pour cause de prescription ou pour d'autres circonstances légales ayant le même effet.

f) si, sur le territoire de la Partie Contractante requise, la personne dont l'extradition est demandée, a été définitivement déclarée coupable ou acquittée de l'infraction indiquée dans la demande d'extradition ou si une ordonnance de non-lieu a été rendue à son égard, sauf si la décision est fondée sur le manque de juridiction.

Article 34

Procédure d'extradition

La demande d'extradition doit être présentée par écrit. Dans les affaires d'extradition, la communication a lieu selon le mode visé à l'article 3.

Article 35

Demande d'extradition

1. La demande d'extradition indiquera le nom de la personne réclamée, sa nationalité, son domicle ou sa résidence, la nature de l'infraction et le dommage qu'elle a causé

2. La demande d'extradition sera accompagnée:

a) si l'extradition est demandée aux fins d'une poursuite pénale, d'une expédition du mandat d'arrêt avec une description des faits et de sa qualification légale et si l'extradition est demandée pour l'exécution d'une peine, d'une expédition du jugement passé en force de chose jugée;

b) du texte de la loi pénale de la Partie requérante sur la qualification de l'infraction en question ;

c) du signalement de la personne réclamée, et, si possible, de ses empreintes digitales et de sa photographie.

3. S'il s'agit d'un condamné ayant déjà purgé une partie de sa peine, des renseignements seront fournis à ce sujet.

Article 36

Arrestation aux fins d'extradition

Si la demande d'extradition satisfait aux conditions prévues par la présente Convention, la Partie Contractante requise prend sans retard les mesures nécessaires pour l'arrestation de la personne réclamée conformément à sa législation.

Article 37

Renseignements complémentaires

1. Si la demande d'extradition ne contient pas tous les renseignements nécessaires, la Partie Contractante requise pourra réclamer des renseignements complémentaires et fixer pour leur présentation un délai ne dépassant pas deux mois. Ce délai pourrait être prolongé pour des motifs justifiés.

2. Si dans le délai visé au paragraphe premier les renseignements demandés ne sont pas communiqués, l'autorité compétente de la Partie Contractante requise pourra mettre fin à la procédure d'extradition et mettre en liberté la personne arrêtée.

Article 38

Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, la Partie Contractante requise pourra procéder à l'arrestation de la personne réclamée avant la réception de la demande d'extradition présentée conformément à l'article 35 de la présente Convention. La Partie Contractante requérante informera la Partie Contractante requise que la personne en question fait l'objet d'un mandat d'arrêt ou d'une condamnation passée en force de chose jugée et que la demande d'extradition sera immédiatement adressée. En pareil cas, l'arrestation peut être demandée par tout moyen de communication transmettant le contenu de la demande par écrit.

2. Les autorités compétentes des Parties Contractantes pourront même sans une telle demande procéder à l'arrestation provisoire d'une personne résidant sur leur territoire, si elles ont connaissance du fait que celle-ci a commis sur le territoire de l'autre Partie Contractante une infraction donnant lieu à extradition.

3. L'arrestation effectuée en vertu des paragraphes 1/ et 2/ du présent article sera notifiée immédiatement à l'autre Partie Contractante.

Article 39

Fin de l'arrestation provisoire

Toute personne arrêtée conformément à l'article 38 de la présente Convention sera mise en liberté, si la demande d'extradition de l'autre Partie Contractante n'est pas reçue dans les quarante jours après l'arrestation. Cette mise en liberté sera notifiée à l'autre Partie Contractante.

Article 40.

Ajournement de l'extradition

Si l'individu réclamé fait l'objet de poursuites pénales ou purge une peine pour une autre infraction commise sur le territoire de la Partie Contractante requise, l'extradition peut être ajournée jusqu'à la fin de la procédure pénale ou jusqu'à l'exécution de la peine.

Article 41

Extradition temporaire

1. Si l'ajournement de l'extradition, prévu à l'article 40 de la présente Convention risque d'entraîner la prescription de l'action pénale ou entraver gravement l'enquête, la personne réclamée pourra être extradée temporairement sur demande motivée.

2. La personne extradée temporairement doit être renvoyée immédiatement après la fin de la procédure pénale pour laquelle son extradition a été demandée.

Article 42

Concours de demandes d'extradition

Si l'extradition d'une personne est demandée par plusieurs Etats, il appartient à la Partie Contractante requise de choisir la demande à satisfaire.

Article 43

Limites de poursuite

1. Sans l'accord de la Partie Contractante requise, la personne extradée ne pourra faire l'objet de poursuite pénale ou d'exécution d'une peine infligée pour une infraction autre que celle qui a donné lieu à l'extradition.

2. Sans l'accord de la Partie Contractante requise, la personne extradée ne pourra non plus être livrée à un Etat tiers.

3. L'accord visé au paragraphe 2 ne sera pas nécessaire :

a) si la personne extradée n'a pas quitté le territoire de la Partie Contractante requérante dans les trente jours après la clôture de la poursuite pénale ou l'exécution de la peine. Ce délai ne comprend pas le temps pendant lequel l'extradé n'a pas pu quitter le territoire de la Partie Contractante requérante pour des raisons indépendantes de sa volonté;

b) si l'extradé a quitté le territoire de la Parttie Contractante requérante, mais y est retourné de son plein gré.

Article 44

Remise de la personne extradée

1. La Partie Contractante requise informera la Partie Contractante requérante du lieu et de la date de la remise.

2. Si la personne réclamée n'est pas reçue par la Partie Contractante requérante dans les quinze jours après la date fixée pour la remise, elle pourra être mise en liberté.

Article 45

Information sur le résultat des poursuites pénales.

Les Parties Contractantes s'informeront des résultats des poursuites pénales dont a fait l'objet la personne extradée. En cas de jugement passé en force de chose jugée, les Parties Contractantes se communiqueront l'expédition de ce jugement.

Article 46

Transit

1. Les Parties Contractantes accordent sur demande de l'autre Partie Contractante le transit à travers leur territoire des personnes extradées par un Etat tiers à cette autre Partie Contractante. Les Parties Contra'ctantes ne sont pas tenues à accorder le transit, si en vertu de la présente Convention, il n'ya pas obligation d'extrader.

2. La demande d'autorisation de transit sera transmise suivant la même procédure que la demande d'extradition.

3. Les autorités de la Partie Contractante requise effectueront le transit de la manière qu'elles considéreront la meilleure.

Article 47

Frais d'extradition

Les frais de l'extradition seront à la charge de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés; les frais de transit seront à la charge de la Partie Contractante requérante.

Article 48

Prise en charge de la procédure pénale

1. Les Parties Contractantes s'obligent d'engager, sur demande de l'autre Partie Contractante, et conformément à leur législation des poursuites pénales contre leurs propres ressortissants qui ont commis une infraction sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

2. La demande de poursuite sera accompagnée des documents relatifs aux résultats de l'enquête, de toute pièce à conviction existante, ainsi que du texte des dispositions pénales applicables à l'acte selon la loi en vigueur du lieu de sa perpétration.

3. La Partie Contractante requise informera la Partie Contractante requérante du résulat des poursuites et en cas de jugement lui adressera la copie du jugement définitif.

Article 49

Remise temporaire des personnes arrêtées

Lorsqu'en connexion avec des poursuites pénales engagées sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, il est besoin d'entendre personnellement comme témoin une personne en arrestation sur le territoire de l'autre Partie Contractante, celle-ci l'extradera temporairement, si la personne arretée y consent, sur la demande de la Partie Contractante requérante, qui main tiendra cette personne en état d'arrestation et dès la fin de l'audition, la renverra sans retard à la Partie contractante requise.

Article 50

Remise d'objets

1. Les objets se trouvant sur la personne qui a commis l'infraction donnant lieu à extradition , ainsi que les autres objets pouvant servir de pièce à conviction dans la procédure pénale seront remis à la Partie Contractante requérante même dans les cas où l'extradition ne peut avoir lieu à cause du décès de la personne réclamée ou pour d'autres raisons.

2. La Partie Contractante requise peut ajourner la remise des objets si elle en a besoin aux fins d'uen autre procédure pénale.

3. Les droits d'une tierce personne sur les objets remis à l'autre Partie Contractante restent intacts. Après la clôture de la procédure pènale, ces objets seront rendus à la Partie Contractante qui les a envoyés pour être remis aux ayants-droit.

4. La remise des objets en vertu du paragraphe 1/ se fera conformément à l'article 16 de la présente Convention.

Article 51

Information sur les jugements pénaux

1. Les Parties Contractantes se communiqueront une fois par an des informations sur les jugements pénaux passés en force de chose jugée, prononcés par les tribunaux de l'une des Parties Contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie Contractante.

2. Sur demande motivée, les Parties Contractantes s'informeront réciproquement des jugements pénaux prononcés contre des personnes qui ne sont pas ressortissants de la Partie Contractante requérante.

CHAPITRE CINQUMEME

DISPOSITIONS FINALES

Article 52

Ratification, entrée en vigueur.

1. La présente Convention sera ratifiée et entrera en vigueur le trentième jour après l'échange des instruments de ratification, qui aura lieu à Athènes.

2. Au moment de l'entrée en vigueur de la présente Convention cessera d'être valable le Traité d'Extradition entre les deux pays signé à Athènes le 21 décembre 1904.

3. La présente Convention pourra être dénoncée par chacune des Parties Contractantes, La dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de sa notification par l'autre Partie Contractante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Parties Contractantes ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Budapest le 8 Octobre 1979, en deux exemplaires originaux, tous les deux rédigés en langues grecque, hongroise et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence, le texte français fera foi.

Pour la République Hellénique	Pour la République Populaire Hongroise
GEORGES RALLIS	IMRE MARKOJA
Ministre des Affaires Etrangères	Ministre de la Justice

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ